

ДИМИТЬ ТУМАН

Слова Олександра Богачука

Помірно, з душею
Соло

mf

Дав -

(a tempo)

- но, дав-но від-пла - ка-ли в до - ви - ці і дим вій-ни роз-тав у зморш-ках

(a tempo)

ран, а ма - ти же і біль пе-че зі - ни - ці. Ди-

- мить ту-ман, ди-мить ту - ман...

mf
А ма - ти же зі -

mf
і біль пе - че зі -

mf
Ді -

- ни - Ди - мить ту-ман, ди-мить ту - ман...

- ни - ці.

2 Соло *rit. mf*

На

2 *rit.*

- ман...

2 *rit.*

Б

3 *dim. poco a poco pp*

- ман... А... *dim. poco a poco* *pp*

А... *pp*

ту - ман...

3 *dim. poco a poco pp*

М М М М

Варіант для третього куплету

Т. *mf* На ній цві - те не - зла - ма - на ка - ли - на, бла -

Б. *mf* - кить о - зер і ко - ло - си - стий лан. І ма - ти знов хо - ва со - роч - ку

си - на - ди - мить ту - ман, ди - мить ту - ман...

Давно, давно відплакали вдовиці
І дим війни розтав у зморшках ран,
А мати жде і біль пече зіниці.
Димить туман, димить туман...

Двічі

Дістала знов зі скрині вишиванку,
Що так любив носити син Іван,
Зникає день в манливому серпанку...
Димить туман, димить туман...

Двічі

На ній цвіте незламана калина,
Блакить озер і колосистий лан.
І мати знов хова сорочку сина —
Димить туман, димить туман...

Двічі